

Forse beenwond 100 procent genezen

Dat een forse beenwond met een goede verzorging in enkele maanden volledig kan genezen, dat bewijst een kalf van melkveehouder Benno van der Aa uit Nieuw-Buinen (Drenthe). Zijn dierenarts Huib-Jan de Boer (Arts & Dier, Klijndijk) koos voor een behandeling met een honingzalf, een product dat veel wordt toegepast bij gezelschapsdieren en paarden.

GEESJE ROTGERS

Hoeveel pech kun je hebben. Rundveehouder Benno van der Aa uit het Drentse Nieuw-Buinen had in het voorjaar van 2013 even “goed de smoor in”, zoals hij zelf zegt. Wat was er aan de hand? Van der Aa, een liefhebber van ‘knappe’ koeien, wilde eens iets écht moois in zijn stal en hij besloot drie embryo's van een speciale kruising uit de Verenigde Staten te importeren. Met 2.000 euro per stuk

een mooi stierkalf op. “Die is voor de fokkerij verkocht aan een buitenlands bedrijf”, aldus de veehouder. Nu was het wachten op het laatste kalf. “De pink had nog twee weken dracht voor de boeg en ik besloot haar nog een paar dagen tussen de koeien te laten lopen. Zo kon ze alvast wennen aan de kudde”, vertelt Van der Aa. Toen hij de volgende ochtend weer in de stal kwam, had de pink reeds gekalfd.

Honingzalf is bekend bij paarden- en gezelschapsdierenartsen

waren de embryo's niet goedkoop. “Maar dan heb je ook wel heel mooie dieren”, aldus de veehouder. Het eerste embryo ‘verongelukte’ helaas meteen, die werd afgestoten. Het tweede embryo leverde

“Terwijl de avond ervoor niets erop wees dat het afkalven aanstaande was.” Maar waar was het kalf? Van der Aa vond haar onder de mestschuif. Gelukkig bleek zij in leven, alleen aan haar voorpootje had zij een flinke huidwond opgelopen. Het kalf werd gauw schoongemaakt en kreeg biest ingegeven, waarna zij in een dik bed stro werd gelegd. In een mum van tijd dartelde het dier door het hok, weliswaar op drie poten. Van der Aa vroeg zijn dierenarts, Huib-Jan de Boer van dierenartsenpraktijk Arts & Dier in Klijndijk, hoe hij de wond het best kon verzorgen.

Benno van der Aa (met kalf) en zijn dierenarts Huib-Jan de Boer hadden vooraf niet gedacht dat de wond zo mooi zou genezen.

FOTO: GEESJE ROTGERS

Werking van honingzalf

Voor de behandeling van wonden zijn heel veel middeltjes op de markt en dat versterkt het idee dat er bij wonden ‘iets opgesmeerd moet worden’. In het algemeen is het niet nodig om wonden in te smeren en in veel gevallen is dat zelfs ongewenst, omdat bijna elk middel de wondgenezing zal vertragen. Uit de literatuur blijkt echter dat er een paar middelen zijn die de wondgenezing wél kunnen bevorderen. Honing is zo'n middel. In het Tijdschrift voor Diergeneeskunde publiceerden specialist Veterinaire Microbiologie Paul Overgaauw en specialist Chirurgie Gezelschapsdieren Jolle Kirpensteijn enkele jaren geleden een artikel over de werking van honing op wonden. Honing heeft van nature een antibacteriële werking tegen een aantal soorten bacteriën. Wanneer honing op de wond wordt gesmeerd, komt als gevolg van een enzymatische reactie heel langzaam waterstofperoxide vrij. Deze stof heeft een zuiverende werking. Daarnaast bevordert honing de vorming van granulatieweefsel, zodat de wond sneller dichtgroeit. Ook bij mensen wordt honingzalf geregeld gebruikt, met name bij de behandeling van brandwonden. Dierenarts De Boer waarschuwt dierhouders ervoor niet zelf met een pot honing aan de slag te gaan bij de behandeling van wonden. “De honing moet beslist steriel zijn en geschikt voor medische doeleinden. De honing uit het keukenkastje is ongeschikt.”

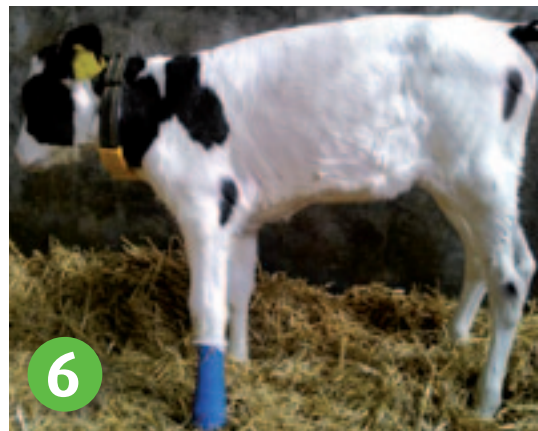
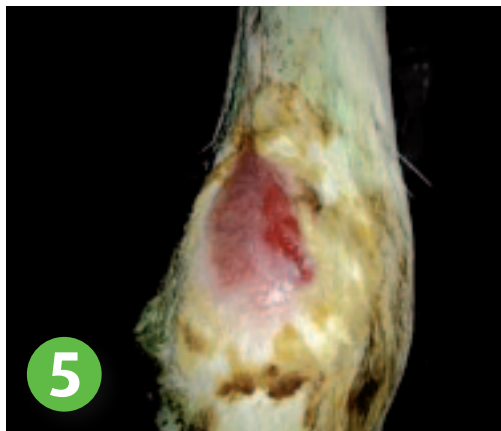
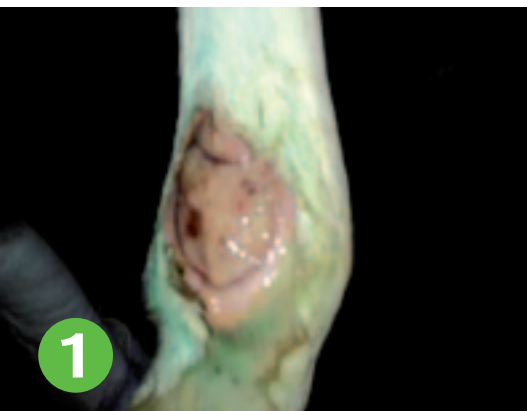

Wondbehandeling

Volgens dierenarts De Boer was het erg belangrijk om de wond goed schoon te maken en daarna te ontsmetten met jodium. Om de wond steriel te houden, werd het pootje vervolgens in het verband gezet. "Wat ons daarna tegenviel, was de genezing. Door de jodiumzalf werd de wond wel brandschoon, maar helen deed die vrijwel niet. Op de foto is te zien dat de wond rood van kleur bleef."

Toen kwam De Boer op het idee om honingzalf (Vetramil) te proberen. "Dat gebruiken mijn collega's bij gezelschapsdieren en paarden voor de behandeling van wonden", vertelt de dierenarts. "Ook in de literatuur wordt melding gemaakt van een gunstige wondgenezing bij gebruik van honingzalf bij gezelschapsdieren en paarden." Hoewel er geen ervaring was met de honingzalf bij runderen, besloten veehouder en dierenarts het middel toch toe te passen.

Beiden waren verrast over het resultaat (zie foto's). De Boer: "Ik dacht dat ik nog wel een keer wat wild vlees zou moeten wegsnijden, maar zelfs dat was niet het geval. De granulatie (het dichtgroeien van de wond) verliep volledig volgens het boekje: de wond werd rustig, de huid groeide eroverheen en zelfs de beharing kwam terug. Na een maand of vier was de wond volledig genezen. Alleen een miniem lijntje herinnert nog aan het kwetsuur. §

Bij de foto's:

1. Behandeling met jodiumzalf.
2. Na een week: de wond is schoon maar rood. Overgestapt op honingzalf.
3. De wond is na drie weken 'rustig'.

4. Wond na een maand.
5. Na zes weken zit de wond nagenoeg dicht.
6. De wond wordt continu beschermd met een verband.
7. De wond na acht weken.

8. Na drie maanden zit overal weer haar.
9. Na vier maanden is er niets meer te zien.

FOTO'S 1 T/M 8: MENNO VAN DER AA
FOTO 9: GEESJE ROTGERS